

خوانده است و یکم برابر زن است که نماز گذاردن است و دویم
 در سجده بر روی پای برداشتن است و سوم پیش از امام است
 است و چهارم یاد آمدن فائده در حالت وقت گذاردن اگر
 صاحب ترتیب باشد ^{باید} در نماز سجده بود واجب ^{میگردد}
 سجده بود بسبب پنج چیز اول تقدیم رکن دوم جنبانچه
 رکوع سنی از قرات که دویم تاخیر رکن جنبانچه در قعد
 اول زیاد بر احویات خواند سوم تکرار رکن رکوع یا کعبه
 دوبار که چهارم ترک واجب پنجم تغییر واجب جنبانچه است
 خواندن در محل بلند خواندن و بلند خواندن در محل آیدسته خواندن
 باب ششم در بیان روزه بدانکه یکم روزه داشتن فرض است
 بر همه مکلفان از مردان و زنان چون عاقل و بالغ باشند و پا
 از حیض و نفاس و آن ماه رمضان است قال الله تعالی

یا ایها الذین امنوا کتب علیکم الصیام کما کتب علی الذین
 من قبکم لعلکم تتقون یعنی ای آن که اینک ایمان
 آورده اید بنیشتن شد یعنی فرض گردانیده شد بر شما روزه
 داشتن جنبانچه بر پیشینیان بود و روزه ماه رمضان بر شما فرض
 گشته خواهد است آئونه باشد خواه است و نه روز باشد و روزه
 باز ماندن است از خوردن و آشامیدن و جماع کردن از زمین
 صحرای تا غروب آفتاب باینست روزه فرض شد باینست
 مسدود کردن در برابر او شستن چیز خوف یا است مید یا جمع کردن روزه
 او نشکنند اگر محتمل شد یا جهالت گرفت و یا فرود و یا روشن
 در سر انداختن یا سر در چشم کشید و یا هر حلقی گرد یا مگس
 یا دود یا باد در حلقی رفت روزه تباه نشود و هر که عمدتاً کرد
 روزه او بشکند مسلم روزه دارد بقصد چیز خورد و آشامید